

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/336/WPZiB

z dnia 14 czerwca 2010 r.

w sprawie działań UE wspierających traktat o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła europejską strategię bezpieczeństwa, wzywającą do wprowadzenia porządku międzynarodowego opartego na efektywnym multilateralizmie. W strategii tej za zasadniczy dokument, na którym opierają się stosunki międzynarodowe, uznano Kartę Narodów Zjednoczonych (ONZ). Priorytetem Unii Europejskiej jest wzmocnienie ONZ oraz dostarczenie jej instrumentów, które umożliwią jej spełnianie obowiązków i skuteczne działanie.
- (2) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 61/89 zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”.
- (3) W swoich konkluzjach z dnia 11 grudnia 2006 r. Rada z zadowoleniem przyjęła oficjalne rozpoczęcie procesu zmierzającego do opracowania prawnie wiążącego traktatu o handlu bronią (*Arms Trade Treaty*, dalej zwanego „ATT”) i z uznaniem odnotowała, że zdecydowana większość państw członkowskich ONZ – wśród nich wszystkie państwa członkowskie Unii – poparła rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 61/89. Rada potwierdziła, że Unia i jej państwa członkowskie będą aktywnie uczestniczyć w tym procesie i podkreśliła, jak ważna jest w nim współpraca z innymi państwami oraz organizacjami regionalnymi.
- (4) Sekretarz Generalny ONZ powołał grupę ekspertów rządowych (*Group of Governmental Experts*, dalej zwaną „GGE”), składającą się z 28 członków, której zadaniem

jest dalsza praca nad planowanym ATT. GGE spotykała się w roku 2008 i stwierdziła, że potrzebne są dalsze analizy i że należy w sposób otwarty i przejrzysty stopniowo podejmować wysiłki w ramach ONZ. GGE zachęciła państwa, które mogą udzielić pomocy, do świadczenia jej państwom potrzebującym na ich prośbę.

- (5) W swoich konkluzjach z dnia 10 grudnia 2007 r. Rada z aprobatą odniosła się do powołania GGE ONZ i wyraziła głębokie przekonanie, że ogólny, prawnie wiążący akt, zgodny z obecnymi zobowiązaniami państw podjętymi w ramach stosownych aktów międzynarodowych oraz ustanawiający wspólne międzynarodowe standardy przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej, znacznie przyczyni się do zwalczania niepożądanego i nieodpowiedzialnego rozprzestrzeniania broni konwencjonalnej.
- (6) Instytut Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR) poparł ten proces, podejmując dwuczęściowe badania polegające na przeprowadzeniu dwóch dogłębnych analiz opinii państw członkowskich ONZ w sprawie możliwości wykonania, zakresu zastosowania i planowanych założeń traktatu o handlu bronią. Analizy, przygotowane w grudniu 2007 roku i w styczniu 2008 roku, posłużyły GGE jako przydatny wkład.
- (7) W dniu 24 grudnia 2008 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 63/240 zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej” w sprawie powołania otwartej grupy roboczej (*Open Ended Working Group*, zwanej dalej „OEWG”), aby głębiej przeanalizować te elementy sprawozdania GGE, co do których można osiągnąć konsensus, jeśli chodzi o ich włączenie do ostatecznego prawnie wiążącego traktatu o przywozie, wywozie i transferze broni konwencjonalnej. OEWG spotkała się dwukrotnie w 2009 roku i przedstawiła sprawozdanie Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, zauważając, że problem nieuregulowanego handlu bronią konwencjonalną i jej wyciek na rynek nielegalny należy rozwiązać poprzez podjęcie działań w skali międzynarodowej.

- (8) Opierając się na powyższych konkluzjach Rady, Unia postanowiła wesprzeć proces opracowywania ATT, rozpoczynając debatę mającą na celu zaangażowanie państw niebędących członkami GGE, a także innych podmiotów, takich jak przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego i przemysłu, upowszechnienie wiedzy o tym zagadnieniu oraz włączenie się do prac OEWG. W tym celu w dniu 19 stycznia 2009 r. Rada przyjęła decyzję Rady 2009/42/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie wspierania, w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa, działań UE mających na celu promowanie w krajach trzecich procesu prowadzącego do zawarcia traktatu o handlu bronią.
- (9) W ramach wdrażania decyzji 2009/42/WPZiB, w okresie od lutego 2009 roku do lutego 2010 roku, UNIDIR – jako agencja wdrażająca decyzję – zorganizował sześć seminariów regionalnych, posiedzenie dodatkowe oraz posiedzenia inauguracyjne i końcowe. Działania te umożliwiły właściwym podmiotom, w tym przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego, przemysłu oraz państw nieuczestniczących w GGE, wzięcie udziału w otwartych nieformalnych dyskusjach dotyczących ATT. Wdrażanie decyzji 2009/42/WPZiB dało również możliwość wpisania działań krajowych i regionalnych w toczący się proces międzynarodowy oraz włączenia się w określenie zakresu i skutków traktatu o handlu bronią konwencjonalną.
- (10) W dniu 2 grudnia 2009 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 64/48 zatytułowaną „Traktat o handlu bronią”, na mocy której postanowiono zwołać w 2012 r. konferencję ONZ poświęconą ATT, aby opracować prawnie wiążący instrument dotyczący najwyższych możliwych wspólnych standardów międzynarodowych w zakresie transferu broni konwencjonalnej. W rezolucji postanowiono również, że pozostałe sesje OEWG traktowane są jak posiedzenia komitetu przygotowawczego do konferencji ONZ.
- (11) Uwzględniając działania w ramach decyzji 2009/42/WPZiB, która wygasa w maju 2010 roku, potrzebę przygotowania do konferencji ONZ poświęconej ATT w 2012 roku – tak by zakończyła się sukcesem – jak również zalecenie zawarte w rezolucji 64/48, aby zapewnić najszersze z możliwych i skuteczne uczestnictwo w konferencji, Unia powinna wspierać proces przygotowawczy prowadzący do konferencji ONZ, aby zapewnić udział jak największej liczby podmiotów i umożliwić przedstawienie konkretnych zaleceń dotyczących elementów przyszłego ATT. Wsparcie przez Unię procesu opracowywania ATT powinno obejmować środki wspierające krajowe systemy kontroli przywozu i wywozu w państwach trzecich, które miałyby być zgodne z przyszłym ATT.
- wspieranie procesu przygotowawczego, prowadzącego do konferencji ONZ poświęconej ATT, aby zapewnić udział jak największej liczby podmiotów i umożliwić przedstawienie konkretnych zaleceń dotyczących elementów przyszłego ATT,
- wspieranie państw członkowskich ONZ w poszerzaniu wiedzy fachowej na szczeblu krajowym i regionalnym, aby wdrożyć skuteczne kontrole transferu broni w celu zapewnienia, by przyszły ATT miał po wejściu w życie jak największą skuteczność.
2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Unia zrealizuje następujący projekt:
- zorganizowanie siedmiu seminariów regionalnych, posiedzenie inauguracyjne i końcowe, do trzech posiedzeń dodatkowych, jak również rozpowszechnienie wyników.
- Szczegółowy opis projektu, o którym mowa powyżej, znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wdrożenie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (dalej zwany „WP”).
2. Realizacja projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zostaje powierzona Instytutowi ONZ ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR).
3. UNIDIR wykonuje swoje zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UNIDIR.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 520 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja Europejska nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera umowę o finansowaniu z UNIDIR. Umowa ta przewiduje, że UNIDIR ma zapewnić widoczność wkładu Unii stosownie do jego wielkości.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu wsparcia traktatu o handlu bronią (*Arms Trade Treaty*, dalej zwanego „ATT”) Unia podejmuje działania mające następujące cele:

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 39.

4. Komisja dokłada starań, aby umowę o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, zawarto możliwie szybko po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych i o dacie zawarcia umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

WP składa Radzie sprawozdania z wdrażania niniejszej decyzji, opracowywane na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych w związku ze zorganizowaniem poszczególnych seminariów regionalnych, seminariów końcowych i inauguracyjnych, jak również posiedzeń dodatkowych. Sprawozdania przygotowuje UNIDIR; stanowią one podstawę do dokonania przez Radę oceny. Komisja dostarcza informacji na temat aspektów finansowych realizacji projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące po dniu zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3. Niniejsza decyzja wygasa sześć miesięcy po dniu jej wejścia w życie, jeżeli w tym okresie nie zostanie zawarta umowa o finansowaniu.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 czerwca 2010 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. **Cel**

Ogólnym celem niniejszej decyzji jest wspieranie procesu przygotowawczego, prowadzącego do konferencji ONZ poświęconej ATT, aby zapewnić udział jak największej liczby podmiotów i umożliwić przedstawienie konkretnych zaleceń dotyczących elementów przyszłego ATT, jak również wspieranie państw członkowskich ONZ w rozwoju i poszerzaniu wiedzy fachowej na szczeblu krajowym i regionalnym, aby wdrożyć skuteczne kontrole wywozu i transferu broni.

2. **Opis projektu**2.1. *Cel projektu*

Projekt dąży do osiągnięcia następujących konkretnych celów:

- a) wspieranie procesu przygotowawczego, prowadzącego do konferencji ONZ poświęconej ATT, w tym przez:
 - (i) zwiększenie świadomości, wiedzy i zrozumienia w zakresie ATT wśród państw członkowskich ONZ oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i przemysłu;
 - (ii) propagowanie szerokiego, aktywnego i efektywnego uczestnictwa jak największej liczby państw członkowskich ONZ w Komitecie Przygotowawczym w latach 2010–2011;
 - (iii) określenie i sformułowanie konkretnych propozycji dotyczących treści ATT, w tym możliwie najbardziej wszechstronnego zakresu, parametrów i skutków;
 - (iv) propagowanie wśród państw trzecich najwyższych możliwych standardów dotyczących ATT, również na podstawie regionalnych doświadczeń i instrumentów;
 - (v) wspieranie przygotowań do konferencji w 2012 roku poprzez zwiększanie potencjału negocjacyjnego i liczby uczestników;
- b) wspieranie wysiłków państw trzecich zmierzających do ustanawiania, ulepszania i wdrażania, odpowiednio, systemów kontroli wywozu i transferu, w tym poprzez:
 - (i) pomoc w ustanawianiu i wdrażaniu systemów licencjonowania;
 - (ii) pomoc w lepszym przestrzeganiu i egzekwowaniu kontroli krajowych wdrażających przyszły ATT, w tym kontroli granicznych, oraz monitorowania wywozu i transferu broni;
 - (iii) wspieranie w zakresie opracowywania sprawozdań krajowych i regionalnych dotyczących wywozu i przywozu broni w celu propagowania przejrzystości i odpowiedzialności w handlu bronią;
 - (iv) dalsze wspieranie przejrzystości i odpowiedzialności w handlu bronią przez uczestniczenie w rejestrze broni konwencjonalnej ONZ (UN ROCA);
 - (v) wspieranie wysiłków podejmowanych na szczeblu krajowym w celu znakowania i śledzenia broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL).

2.2. *Wyniki projektu*

Realizacja projektu przyniesie następujące wyniki:

- a) zwiększenie świadomości, wiedzy i zrozumienia w zakresie ATT wśród państw członkowskich ONZ;
- b) szeroki i bardziej konkretny udział państw członkowskich ONZ w Komitecie Przygotowawczym, który ma zostać zwołany w latach 2010–2011, w tym przez sformułowanie konkretnych propozycji dotyczących treści ATT, które powinny odzwierciedlać najwszechstronniejszy zakres i najwyższe możliwe standardy;
- c) zwiększenie świadomości państw trzecich w zakresie struktury i funkcjonowania systemów kontroli wywozu broni konwencjonalnej, w tym dzięki wsparciu mającemu na celu ulepszenie przestrzegania i egzekwowania kontroli krajowych wdrażających przyszły ATT, w tym kontroli granicznych, oraz monitorowania wywozu i transferu broni;
- d) ulepszenie systemów rejestrowania i inwentaryzacji broni, w tym przez znakowanie i śledzenie oraz krajowe wkłady w UN ROCA oraz lepszy potencjał na szczeblu krajowym w zakresie kontroli wywozu wśród państw uczestniczących.

2.3. Opis działalności

Projekt przewiduje zorganizowanie siedmiu seminariów regionalnych, posiedzenie inauguracyjne i końcowe, do trzech posiedzeń dodatkowych, jak również rozpowszechnienie wyników.

Trzydniowe seminaria regionalne będą się odbywać w regionach docelowych, w miejscu, które ma zostać określone później.

2.3.1. Struktura seminariów regionalnych

Seminaria będą obejmować następujące prezentacje i dyskusje:

Część pierwsza [DZIEŃ 1 oraz DZIEŃ 2 (pierwsza połowa)]:

- a) przegląd ogólny ATT, tło, możliwy zakres i parametry itd.;
- b) poglądy krajowe i regionalne dotyczące ATT, w tym prezentacja poglądów Unii dotyczących ATT;
- c) inne aspekty ATT, w tym przejrzystość i środki pomocy;
- d) sformułowanie zaleceń co do prac na sesjach komitetu przygotowawczego.

Część druga [DZIEŃ 2 (druga połowa) oraz DZIEŃ 3]

- a) prezentacja krajowych i regionalnych systemów służących kontroli handlu bronią konwencjonalną, w tym wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego⁽¹⁾;
- b) aspekty ustanawiania i wdrażania systemów licencjonowania, w tym aspekty prawne i administracyjne;
- c) aspekty przestrzegania i egzekwowania kontroli krajowych wdrażających przyszły ATT, w tym kontroli granicznych oraz monitorowania wywozu i transferu broni;
- d) aspekty systemów rejestrowania i inwentaryzacji broni, w tym krajowe i regionalne sprawozdania dotyczące wywozu i transferu broni;
- e) rola i funkcjonowanie UN ROCA, w tym pomoc w przedstawianiu sprawozdań krajowych na potrzeby rejestru;
- f) instrumenty międzynarodowe i krajowe w zakresie znakowania i śledzenia BSiL oraz pomoc w ich wdrażaniu.

Trzydniowe seminaria będą obejmować sesje grup roboczych poświęcone szczególnym aspektom ATT.

2.3.2. Uczestnicy seminariów

Uczestnikami seminariów regionalnych są:

- a) personel dyplomatyczny oraz wojskowy/obronny z państw w regionach, w szczególności organy odpowiedzialne za polityki krajowe w związku z ATT, w tym delegaci krajowi uczestniczący w komitecie przygotowawczym ATT;
- b) personel techniczny i personel organów ścigania z państw w regionach, w szczególności organy kontroli wywozu, organy celne i przedstawiciele organów ścigania (po dwóch uczestników z każdego państwa);
- c) przedstawiciele organizacji międzynarodowych i regionalnych, regionalnych organizacji pozarządowych (NGO), ośrodków analitycznych oraz przemysłu lokalnego i regionalnego;
- d) przedstawiciele UNIDIR i Biura ds. Rozbrojenia ONZ (UNODA; Dział Broni Konwencjonalnej i Dział Regionalny, w tym w odpowiednich przypadkach przedstawiciele ośrodków regionalnych);
- e) krajowi i międzynarodowi eksperci techniczni w zakresie aspektów kontroli wywozu broni konwencjonalnej, w tym eksperci Unii i przedstawiciele przemysłu.

Zależnie od wielkości regionu oczekuje się, że w każdym seminarium weźmie udział od 45 do 80 uczestników. Po jednym urzędniku dyplomatycznym lub wojskowym z każdego zaproszonego państwa będzie uczestniczył w pierwszej części każdego seminarium, zaś na drugiej części obecni będą urzędnicy techniczni i przedstawiciele organów ścigania – po jednym z każdego zaproszonego państwa. Wyboru państw zapraszanych na każde seminarium i uczestników dokonuje WP, po konsultacjach z właściwymi organami Rady, na podstawie wniosku przedstawionego przez UNIDIR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

Należy zapewnić, aby w seminarium uczestniczyli eksperci Unii na odpowiednim szczeblu – zarówno jeśli chodzi o poziom technicznej, jak i politycznej wiedzy fachowej.

2.3.3. Wkład: komponent badań

Aby zapewnić wyczerpujący, konkretny i terminowy wkład w proces ONZ, konieczny jest silny komponent badań. UNIDIR zamówi do 12 dodatkowych artykułów naukowych we właściwych instytutach badawczych lub u ekspertów indywidualnych, kładąc nacisk na stosowne kluczowe aspekty projektu oraz seminariów regionalnych. UNIDIR zaproponuje WP krótką listę wybranych instytutów badawczych lub ekspertów indywidualnych posiadających solidną wiedzę o szczególnych kwestiach z zakresu ATT. WP wybierze najodpowiedniejsze podmioty na podstawie krótkiej listy, po konsultacjach z właściwymi organami Rady.

2.3.4. Dystrybucja regionalna seminariów

Seminaria regionalne będą się odbywać według poniższego schematu:

- a) jedno seminarium dla obu Ameryk i Karaibów;
- b) jedno seminarium dla Bliskiego Wschodu;
- c) jedno seminarium dla Afryki Północnej, Zachodniej i Środkowej;
- d) jedno seminarium dla Afryki Wschodniej i Południowej;
- e) jedno seminarium dla Azji Wschodniej i Pacyfiku;
- f) jedno seminarium dla Azji Południowej i Środkowej;
- g) jedno seminarium dla regionu „szerszej Europy”.

Proponowane ewentualne miejsca seminariów to:

- a) Buenos Aires lub Rio de Janeiro dla obu Ameryk i Karaibów;
- b) Kair lub Bejrut dla Bliskiego Wschodu;
- c) Rabat lub Akra dla Afryki Północnej, Zachodniej i Środkowej;
- d) Nairobi lub Johannesburg dla Afryki Wschodniej i Południowej;
- e) Dżakarta lub Pekin dla Azji Wschodniej i Pacyfiku;
- f) New Delhi lub Astana dla Azji Południowej i Środkowej;
- g) Moskwa lub Belgrad dla regionu „szerszej Europy”.

Ostateczne miejsca seminariów zostaną określone z myślą o maksymalizacji zasobów, minimalizacji śladu węglowego oraz na podstawie dostępnej pomocy na szczeblu lokalnym. UNIDIR przedstawi zalecenia co do miejsc seminariów, do rozważenia i zatwierdzenia przez WP po konsultacji z właściwymi organami Rady.

2.3.5. Posiedzenia inauguracyjne i końcowe

Na jednodniowym posiedzeniu inauguracyjnym społeczności międzynarodowej zostaną przedstawione cele projektu, a społeczeństwo obywatelskie, naukowcy i organizacje pozarządowe zostaną zaproszeni do włączenia się do projektu. Posiedzenie końcowe zostanie zorganizowane, aby przedstawić wyniki projektu. Ostateczna lokalizacja tych posiedzeń zostanie określona zgodnie z procedurą przewidzianą dla wyboru lokalizacji seminariów regionalnych. Posiedzenie inauguracyjne można przeprowadzić przy okazji komitetu przygotowawczego w lipcu 2010 roku, w zależności od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

2.3.6. Posiedzenia dodatkowe

Pierwsze posiedzenie dodatkowe zostanie zorganizowane przy okazji posiedzenia Komitetu Pierwszego (65. sesja Zgromadzenia Ogólnego ONZ) w październiku 2010 roku, aby zwiększyć świadomość w zakresie projektu podmiotów zgromadzonych w Nowym Jorku i omówić pewne konkretne podstawowe elementy związane z ATT.

Drugie posiedzenie dodatkowe zostanie zorganizowane na czwartej sesji komitetu przygotowawczego ATT, która odbędzie się w Nowym Jorku w 2011 roku, aby przedstawić podmiotom zgromadzonym w Nowym Jorku dotychczasowe wyniki projektu.

Trzecie posiedzenie dodatkowe zostanie zorganizowane przy okazji posiedzenia Komitetu Pierwszego (66. sesja Zgromadzenia Ogólnego ONZ) w październiku 2011 r., aby przedstawić podmiotom zgromadzonym w Nowym Jorku dotychczasowe wyniki projektu.

2.4. *Osiągnięcia – rozpowszechnianie*

SPRAWOZDANIA – PUBLIKACJA

W wyniku każdego z seminariów i posiedzeń sporządzone zostanie krótkie sprawozdanie podsumowujące dyskusje oraz zostaną przedstawione zalecenia i pomysły dotyczące ATT, jak również omówione aspekty techniczne. Sprawozdania z seminariów, sporządzone w języku angielskim, zostaną udostępnione w Internecie i na elektronicznych nośnikach danych.

Projekt sprawozdania końcowego analizującego sprawozdania podsumowujące z siedmiu posiedzeń regionalnych i z innych posiedzeń mieszczących się w ramach projektu zostanie przygotowany i przedstawiony na seminarium końcowym, na którym można będzie zgłaszać do niego uwagi. Sprawozdanie końcowe zostanie udostępnione w Internecie i na elektronicznych nośnikach danych. Publikacja podsumowująca sprawozdanie końcowe zostanie udostępniona w Internecie i wydrukowana.

3. **Czas realizacji**

Okres realizacji projektu wynosi 24 miesiące od dnia zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3.

4. **Beneficjenci**

Beneficjentami niniejszego projektu będą państwa członkowskie ONZ, z położeniem szczególnego nacisku na organy państwowe odpowiedzialne za polityki krajowe dotyczące ATT, organy kontroli wywozu, celników oraz przedstawicieli organów ścigania, którzy muszą poszerzyć swoją wiedzę fachową w celu zapewnienia, aby w ramach przyszłego ATT handel bronią odbywał się w sposób odpowiedzialny i aby zapobiec wszelkiemu nieodpowiedzialnemu rozpowszechnianiu broni konwencjonalnej. Wybór konkretnych państw beneficjentów nastąpi na podstawie krótkiej listy beneficjentów, którą UNIDIR proponuje WP do rozważenia i zatwierdzenia po konsultacji z właściwymi organami Rady.

5. **Jednostka realizująca projekt**

Realizacja techniczna niniejszej decyzji zostanie powierzona UNIDIR. UNIDIR wykona swoje zadanie pod kierownictwem WP. UNIDIR będzie współpracować z UN-ODA oraz z członkami biura komitetów przygotowawczych na konferencję ONZ poświęconą ATT.

W stosownych przypadkach UNIDIR współpracuje z instytucjami, takimi jak organizacje regionalne, ośrodki analityczne, organizacje pozarządowe i przedstawiciele przemysłu. UNIDIR zapewni widoczność wkładu Unii stosownie do jego wielkości.
